

ת"ד 8628/04/20 - מדינת ישראל נגד אילן דוד פולק

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

21 יוני 2021

ת"ד 8628-04-20 מדינת ישראל נ' פלמור פולק

לפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אילן דוד פולק

הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן, בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, לפי סעיף 21(ג) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 (להלן: "**התקנות**"), התנהגות הגורמת נזק, לפי סעיף 21(ב)(2) לתקנות, סיכון הולך רגל במעבר חצייה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 67א לתקנות, וחבלה של ממש לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה (נ"ח), תשכ"א 1961. בין הצדדים לא היה סיכום לעניין העונש.
2. על פי הנטען בכתב האישום ביום 22.10.2019 בשעה 13:50 או בסמוך, נהג הנאשם ברכב נושא לוחית רישוי 22320101 (להלן: "**הרכב**"), ברחוב קלרמון גאנו בירושלים, מכיוון היציאה מהמטה הארצי של משטרת ישראל.
3. צוין, כי באותו המקום הוצב בהמשך הדרך בכיוון נסיעת הנאשם, מעבר חצייה המסומן על פני הכביש (להלן: "**מעבר החצייה**") שמימינו מוצב תמרור 306 תקין ונראה היטב לנהג המתקרב למעבר החצייה.
4. אותה שעה החלה מייסון סוב לבן (להלן: "**הולכת הרגל**"), לחצות את הכביש במעבר החצייה. הנאשם בהגיעו למעבר החצייה, לא איפשר להולכת הרגל שחצתה להשלים את החצייה בבטחה וגרם לתאונה בכך שפגע בה.
5. כתוצאה מהתאונה נפגעה הולכת הרגל ונזקקה לטיפול רפואי. שבר בעמוד שדרה בחוליה T12 עמודה קדמית TEAR DROP והיא נזקק לטיפול פיזיותרפיה.

ראיות המאשימה לעונש:

6. מסמכים רפואיים של הולכת הרגל סומנו 1-4.

ראיות ההגנה לעונש:

עמוד 1

7. מסמכים רפואיים וכן דיסק המתעד את האירוע.

רישום תעבורתי:

8. הנאשם מחזיק ברישיון משנת 1984 ולחובתו רישום בודד מסוג ב.מ.

תמצית טיעוני הצדדים:

9. המאשימה בטיעוניה הפנתה לנסיבות האירוע כעולה מכתב האישום. בהתייחס לערכים המוגנים הפנתה לפגיעה בשלומם ובטחונם של משתמשי הדרך. צוין, כי התיקון שנעשה נוגע ברף הרשלנות, עת הוסכם לייחס לנאשם מידה פחותה של רשלנות, זאת בהתאם לסעיף המיוחס לו בכתב האישום המתוקן. צוין, כי לנאשם רישיון משנת 1984 ואין לחובתו עבר תעבורתי משמעותי. בנוסף נתנה דעתה למסמכים שהוצגו על ידי ההגנה, וביקשה להטיל על הנאשם 5 חודשי פסילה, פסילה על תנאי של"צ וקנס כספי.

10. ההגנה הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בהם הצורך לטפל ולהסיע את שניים מבניו הבוגרים לטיפולים עקב מוגבלות, ואף הנאשם משמש כאפוטרופוס עליהם. צוין, כי המדובר בנהג לו ותק נהיגה משמעותי אשר עברו נקי בעיקרו. הסנגור הפנה לאופי עבודתו של הנאשם- קצין במשטרת ישראל הנדרש לרישיון לצורך עבודה. הסנגור עתר להשטלת עונש נמוך מפסילת המינימום (למשך 3 חודשים), נוכח נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו.

11. הנאשם בסיום ציין כי האירוע גרם לסערת רגשות בעת האירוע ואף לאחריו. הנאשם הביע צער על מעורבותו באירוע, וביקש שלא למצות עמו את הדין.

12. בתום הדיון הוגש בהסכמה לעיונו של בית המשפט סרטון המתעד את האירוע.

מתחם העונש ההולם:

13. העיקרון המנחה בהתאם לתיקון 113 הינו עקרון ההלימה, ובהתאם לתיקון על בית המשפט להביא בין שיקוליו את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, ומדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

14. בענייננו המדובר בתאונה שהתרחשה על מעבר חצייה, מקום המיועד להיות בטוח להולכי רגל, וכתוצאה מכך נחבלה הולכת רגל שהייתה מצויה על מעבר החצייה חבלות של ממש. הערך המוגן במקרה זה הינו הגנה על שלמות גופם של הולכי הרגל ובטחון הציבור. אף במסגרת החוק נקבעה חובת נהג לנקוט במשנה זהירות בהגיעו למעבר חצייה להאט את רכבו ואף לעצור אותו במידת הצורך. (ראו בש"פ 7578/00 שוויקי תחסין נגד מדינת ישראל (מיום 24.10.00). בנוסף קובע סעיף 38(3) לפקודת התעבורה ענישת מינימום למשך 3 חודשים בגין תאונה שתוצאותיה, כבענייננו, חבלה של ממש.

15. עיון בפסיקה הנוהגת מלמד, כי מתחם הענישה הינו החל מחמישה חודשי פסילה בפועל ועד לשנים עשר חודשים, וזאת לצד רכיבי ענישה נוספים.

16. (ראו לדוגמא: רע"פ 1848/10 ניצה אלסטר נגד מדינת ישראל (מיום 12.4.10), ע"פ 0613/07 אהרונצ'יק בן

אריה מישקין נגד מדינת ישראל (מיום 7.6.07), עפ"ת 30973-01-13 לילי מץ נגד מדינת ישראל (מיום 3.5.13), עפ"ת 774-06-15 טאודור הופמיסטר נגד מדינת ישראל (מיום 11.6.15), ת"ד 12852-12-10 מדינת ישראל נגד יעקב אלבכרי (מיום 24.12.12), עפ"ת 32134-11-09 מוחמד עקילי נגד מדינת ישראל (מיום 28.2.10), ע"פ 25299-10-15 זאב שלימוביץ נגד מדינת ישראל (מיום 3.12.15), ת"ד 2659-04-14 מדינת ישראל נגד רפאל ביטון (מיום 22.1.15), ת"ד 1436-01-14 מדינת ישראל נ' חוואש (מיום 28.4.14), ת"ד 3081-05-15 מדינת ישראל נגד זוהר ברדוגו (מיום 2.4.17), ת"ד 1028-07-16 מדינת ישראל נגד טלליבסקי (מיום 1.11.17), ת"ד 236-04-13 מדינת ישראל נגד קונביץ (מיום 23.2.14), ת"ד 5505-03-12 מדינת ישראל נגד רג'ינה זיכלינסקי (מיום 6.1.13), ת"ד 6694-04-11 מדינת ישראל נ' קרש (מיום 19.3.12) ת"ד 3088-08-14 מדינת ישראל נגד כהן (מיום 29.12.14).

קביעת העונש בתוך המתחם:

17. "מלאכת גזירת עונשו של נאשם מבוססת על יישומם של עקרונות שונים מתחום דיני הענישה, במסגרתו יש להתייחס לענישה האינדבידואלית, הלוקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם ובכלל זה גילו, עברו התעבורתי, אירועים קשים שהשפיעו על מהלך חייו ושעיצבו את דמותו ועוד נתונים שונים". בקיומם של שיקולי שיקום, רשאי בית המשפט אף לחרוג (לקולא) ממתחם העונש ההולם שקבע (ראו: סעיפים 40ג(ב) ו-40 לחוק העונשין) (וראו למשל ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.8.2013) וכן: ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.6.2013), ע"פ 6294/11 פלוני נגד מדינת ישראל (מיום 20.2.14), ע"פ 2849/13 מדינת ישראל נגד טייאצו טגאבה (מיום 13.8.13) ע"פ 5106/99 אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 350, 354 (2000)).

18. הנאשם כבן 55 מנהל אורח חיים נורמטיבי. לנאשם ותק נהיגה ארוך החל משנת 1984 ולחובתו עבר תעבורתי מקל מאוד בעבירה אחת מסוג ב.מ. זאת ועוד, משום אופי עבודתו נזקק הנאשם לרישיונו, ולהתרשמותי המדובר באירוע חריג, שהשפיע על הנאשם באופן שאינו פשוט, ושבעיקר אינו מאפיין את אופן נהיגתו. אכן נסיבות האירוע והחבלה שנגרמה להולכת הרגל אינה פשוטה, והיא מהווה שיקול חשוב בגזירת העונש, אך שיקול זה מצטרף ליתר שיקולי הענישה תוך שנערך איזון ביניהם, ולטעמי יש לתת לכך ביטוי גם במסגרת רכיב הפיצוי שייגזר. במקרה דנן, נעשה תיקון חריג בכתב האישום, עת סוכם בין הצדדים כי תיוחס לנאשם עבירה מופחתת של נהיגה בחוסר זהירות, חלף נהיגה בקלות ראש. משמעותה של הסכמה זו הינה כי רף הרשלנות-חרף נסיבות האירוע- הינה פחותה יותר. אציין, כי מצפייה בדיסק שהוגש בהסכמה ניתן להבחין בתנאי הראות ששררו במקום עם הגעת הנאשם אל מעבר החצייה, נתון שאף אותו ראוי לקחת בחשבון כשיקול לקולא בהתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

19. בנוסף, ובהתאם למסמכים שהוגשו לעיוני, הנאשם הינו אפטורפוס לשניים מילדיו, עקב מצבם הרפואי כמפורט בהם, והוא נדרש בנסיבות אלו להסיעם למסגרות טיפול שונות.

20. נוכח טעמים אלו, ראיתי למקם את הנאשם בתחתית המתחם, ולאזן את תקופת הפסילה שתיגזר עליו עם צו של"צ בהיקף נרחב. במובן זה נתתי דעתי גם להודאת הנאשם ולנטילת האחריות בפתח דיון ההקראה.

21. במכלול הדברים אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

22. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 60 יום. הרישיון יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 3.10.2021.

23. הנאשם יבצע צו של"צ בהיקף 100 שעות. תוכנית של"צ תוגש עד ליום 3.10.2021. טלפון הנאשם: 0506277523 טלפון הסנגור: 052-4227034 פקס: 026231849.

24. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 5 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

25. אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסכום של 1000 ש"ח ב- 3 תשלומים החל מיום 3.5.20.

26. הנאשם יישא בתשלום פיצוי בסך 1200 ₪ למתלוננת. הפיצוי ישולם עד ליום 5.9.2021.

27. התחייבות בסך 5000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע וזאת למשך שלוש שנים מהיום.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשרות המבחן. תוכנית של"צ תוכן עד ליום 3.10.2021.

תוצאת גזר הדין הוקראה לצדדים במעמד הדיון.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"א, 21 יוני 2021.